

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 7 września 2017 r. w sprawie T-374/15
VM Vermögens-Management / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO),
wniesione w dniu 21 listopada 2017 r. przez VM Vermögens-Management GmbH**

(Sprawa C-653/17 P)

(2018/C 094/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: VM Vermögens-Management GmbH (przedstawiciele: T. Dolde i P. Homann, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, DAT Vermögensmanagement GmbH

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 7 września 2017 r. w sprawie T-374/15;

- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 65 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ w związku z prawem do bycia wysłuchanym na podstawie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i prawem własności przewidzianym w art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Sąd nie uwzględnił wstecznego skutku zmiany wykazu usług oznaczanych unijnym znakiem towarowym „Vermögensmanufaktur”, dokonanej w drodze oświadczenia, o którym mowa w art. 28 ust. 8 rozporządzenia nr 207/2009, i stwierdził nieważność zaskarżonej decyzji również w stosunku do usług, które zostały przy tej zmianie dodane, nie poddawszy analizie zdolności rejestrowej owego unijnego znaku towarowego w tym zakresie. Sąd nie mógł zatem odrzucić wysuwanych przez wnoszącą odwołanie żądań zmiany zaskarżonej decyzji jako niedopuszczalnych.

W drugim zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 36 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ Sąd odrzucił wysuwane przez wnoszącą odwołanie żądania zmiany zaskarżonej decyzji łącznie jako niedopuszczalne, nie zagłębiwszy się co do istoty w kwestię wstecznego skutku zmiany wykazu usług oznaczonych unijnym znakiem towarowym „Vermögensmanufaktur” w następstwie złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 28 ust. 8 rozporządzenia nr 207/2009.

W trzecim zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ ustalenia Sądu dotyczące opisowego charakteru są oparte na błędnych rozważaniach na temat postrzegania określenia „Vermögensmanufaktur” przez właściwy krąg odbiorców. Dodatkowo między unijnym znakiem towarowym a zakwestionowanymi jako opisowe usługami nie istnieje wystarczająco bezpośredni i konkretny związek, który pozwoliłby na postrzeganie unijnego znaku towarowego jako opisowego.

W czwartym zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Sąd uzasadnił stwierdzenie braku charakteru odróżniającego rozpatrywanego unijnego znaku towarowego jedynie tym, że „Vermögensmanufaktur” będzie postrzegane przez właściwy krąg odbiorców jako informacja o charakterze promocyjnym, nie wyjaśniając, dlaczego ten unijny znak towarowy nie może funkcjonować także jako posiadające charakter odróżniający wskazanie pochodzenia.

W piątym zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Sąd oddalił zarzut dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym jedynie z takim uzasadnieniem, że w postępowaniu przed EUIPO dokumenty nieprzedstawione w odpowiednim terminie nie są brane pod uwagę przez Izbę Odwoławczą przy dokonywaniu przez nią oceny, mimo że z akt sprawy wynika, iż Izba Odwoławcza dosłownie przepisała swoją ocenę ze wspomnianych dowodów, a wnoszącej odwołanie w żadnym momencie nie umożliwiono zajęcia stanowiska co do tych dowodów.

W szóstym zarzucie odwołania podniesiono naruszenie art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zaskarżona decyzja opiera się na materiale dowodowym, który w pierwszej instancji przed EUIPO nie został przedstawiony w odpowiednim terminie. Również Izba Odwoławcza powinna była uznać te dowody za nieprzedstawione w odpowiednim terminie. Sąd w zaskarżonym wyroku doszedł w tym zakresie do błędnego wniosku, że ów materiał dowodowy nie został uwzględniony przez Izbę Odwoławczą i że nie był on rozstrzygający dla przyjęcia zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie T-671/14,
Bayerische Motoren Werke AG/Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 listopada 2017 r. przez
Bayerische Motoren Werke AG**

(Sprawa C-654/17 P)

(2018/C 094/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Bayerische Motoren Werke AG (przedstawiciele: M. Rosenthal, G. Drauz i M. Schütte, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Freistaat Sachsen

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie zwraca się o

1. uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej (piąta izba) z dnia 12 września 2017 r. w sprawie T-671/14,
2. stwierdzenie nieważności, zgodnie z art. 263 ust. 4 TFUE, zaskarżonej w drodze skargi wydanej przez drugą stronę postępowania decyzji z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie SA.32009 (2011/C), w zakresie, w jakim uznano tam za niezgodną ze rynkiem wewnętrznym wykraczającą ponad kwotę 17 mln EUR kwotę 28 257 273 EUR zawnioskowanej kwoty pomocy w wysokości 45 257 273 EUR; w wypadku, gdyby Trybunał nie był w stanie wydać w tym zakresie orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie wnosi się, posiłkowo, o zwrócenie sprawy do Sądu Unii Europejskiej,
3. pomocniczo: stwierdzenie nieważności, zgodnie z art. 263 ust. 4 TFUE, zaskarżonej decyzji drugiej strony postępowania z dnia 9 lipca 2014 r. w sprawie SA.32009 (2011/C), w zakresie, w jakim decyzja ta zakazuje przyznania, na podstawie art. 6 ust. 2 ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych w brzmieniu z dnia 6 sierpnia 2008 r., jakiegokolwiek zwolnionej z obowiązku zgłoszenia pomocy na przedsięwzięcie inwestycyjne wnoszącej odwołanie oraz stwierdza jej niezgodność z rynkiem wewnętrznym w zakresie wykraczającym ponad kwotę 17 mln EUR.
4. obciążenie drugiej strony postępowania kosztami zgodnie z art. 138 § 1, art. 184 § § 1 i 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.